

Warszawa, dnia 17 września 2020 r.

Komendant Stołeczny Policji

I-KIII-3301 /3753/20

BIURO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH	
WPŁ.	2020 -09- 22
ZAL.	NR .....

RPW/76651/2020 P
Data:2020-09-22

Pan
Adam Bodnar

Rzecznik Praw Obywatelskich

Szanowny Panie Rzeczniku,

W odpowiedzi na pismo nr I.dz. KMP.570.5.2020 z dnia 6 września 2020 r., w sprawie Raportu Krajowego Mechanizmu Prewencji Tortur z wizytacji „ad hoc” pomieszczeń dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych do wytrzeźwienia, znajdujących się w jednostkach podległych Komendzie Stołecznej Policji, przedstawiam informacje w przedmiotowym zakresie w odniesieniu do zaleceń znajdujących się w wymienionym raporcie.

Podkreślenia wymaga, że zalecenia wskazane w przedmiotowym raporcie odnoszą się do rozwiązań systemowych, a Policji, jako organowi administracji publicznej, nie przypisano roli ustawodawczej. Policja działa na podstawie i w granicach obowiązujących przepisów prawa (art. 7 Konstytucji RP).

Odnosząc się do pierwszego z zaleceń przedstawicieli Krajowego Mechanizmu Prewencji Tortur informuję, że prawo do odbywania spotkań osoby zatrzymanej z obrońcą w warunkach poufności określone zostało w art. 245 § 1 k.p.k., który przewiduje ograniczenie swobodnego kontaktu zatrzymanego z adwokatem lub radcą prawnym poprzez możliwość zastrzeżenia obecności zatrzymującego w trakcie bezpośredniej rozmowy między nimi. Ustawodawca wprowadził w tym przypadku podwójny kwantyfikatory obostrzający warunki, w jakich może dojść do takiego ograniczenia, poprzez określenie, iż jest to możliwe w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami. Sposób sformułowania tej przesłanki wskazuje na ekstraordynaryjny charakter tej sytuacji, która w żadnej mierze nie może oscylować w kierunku zasady. (komentarz do art. 245 k.p.k., T. I red. Drajewicz 2020, wyd. 1/Skwarczyński). Wskazać także należy, że każdorazowe zapewnienie przeprowadzenia spotkania w warunkach poufności może wiązać się nie tylko z niszczeniem lub ukrywaniem śladów lub dowodów przestępstwa, w tym pochodzących od osobowych źródeł dowodowych, ale także z działaniami adwokatów, czy radców prawnych, którzy mogą podejmować próby przekazania informacji od zatrzymanego, mogących w konsekwencji istotnie utrudnić prawidłowy przebieg procesu karnego. Dlatego też zalecenia KMPT w tym zakresie, z przyczyn obiektywnych nie mogą być realizowane bezkrytycznie. Działania funkcjonariuszy Policji opierają się na dbałości o dobro postępowania przygotowawczego z uwzględnieniem obowiązujących norm prawnych.

W zakresie zaleceń związanych z zawiadomieniem wskazanej przez zatrzymanego osoby o fakcie zatrzymania, stwierdzić należy, że obowiązek ten, poprzez odpowiednie stosowanie art. 261 k.p.k., spoczywa na Policji. Wskazany przepis nie przewiduje samodzielnego powiadomienia przez zatrzymanego wskazanej przez niego osoby o fakcie zatrzymania. Ustawodawca przewidział

taką możliwość jedynie w art. 612 § 2 k.p.k., dotyczącym przypadku zatrzymania obywatela państwa obcego, któremu należy umożliwić na jego prośbę nawiązanie w dostępnej formie kontaktu z właściwym urzędem konsularnym. Ponadto odnosząc się do czasu, w jakim ma nastąpić to zawiadomienie, ustawodawca wskazał, że ma ono nastąpić niezwłocznie, a zatem bez nieuzasadnionej zwłoki, co nie oznacza, że natychmiast. Czas ten, z przyczyn obiektywnych, może ulec wydłużeniu choćby przy dużej liczbie osób zatrzymanych. Zawiadamianie wskazanej osoby trzeciej przez osobę zatrzymaną jest realizowane na podstawie obowiązujących przepisów prawa.

Sceptycznie należy się odnieść także do zalecenia dotyczącego sporządzenia listy adwokatów i radców prawnych, uprawnionych do pełnienia roli obrońcy, na terenie właściwości odpowiedniego samorządu prawniczego, informowanie o jej istnieniu osoby zatrzymane i udostępnianie jej, w przypadku zgłoszenia takiej chęci. Obowiązujące przepisy prawa wskazują, że o prawie do kontaktu z adwokatem lub radcą prawnym oraz do odbycia bezpośredniej z nim rozmowy należy zatrzymanego pouczyć. Jeżeli zatrzymany zażąda kontaktu z wymienionymi osobami, obowiązkiem organu prowadzącego postępowanie jest jego umożliwienie. Organ zatrzymujący nie jest jednak zobligowany *ex officio* zabiegać o zapewnienie osobie zatrzymanej kontaktu z nimi (por. Hofmański, KPK. Komentarz, t. I, 2007, s. 1096). Niezależnie od powyższego wskazać także należy, że ustawodawca określił w sposób jednoznaczny organ zobowiązany do sporządzenia przedmiotowej listy. Zgodnie z art. 245 § 2 k.p.k. - przepis art. 517j § 1 k.p.k. oraz przepisy wydane na podstawie art. 517j § 2 k.p.k. stosuje się odpowiednio. Oznacza to, że osoba zatrzymana może skorzystać z pomocy adwokata lub radcy pełniącego dyżur dla potrzeb postępowań przyspieszonych, o których mowa w rozdziale 54a k.p.k. Tryb organizacji tych dyżurów został określony rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie sposobu zapewnienia oskarżonemu korzystania z pomocy obrońcy w postępowaniu przyspieszonym. Zgodnie z § 4 wskazanego rozporządzenia odpowiedzialnym za sporządzenie listy jest prezes właściwego sądu rejonowego. W przypadku, gdy zatrzymany żąda kontaktu z adwokatem lub radcą prawnym, zgodnie z § 8 rozporządzenia, lista ta jest mu udostępniana. Niezależnie od powyższego, w celu pełnego zabezpieczenia prawa osoby zatrzymanej do kontaktu z adwokatem lub radcą prawnym osobom zatrzymanym umożliwia się na ich żądanie dostęp do listy adwokatów i radców prawnych zamieszczonej m.in. na stronie internetowej www.rejestradwokatow.pl Krajowego Rejestru Adwokatów i Aplikantów Adwokackich.

W zakresie badań lekarskich osób zatrzymanych stwierdzić należy, że są one wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 września 2012 r. w sprawie badań lekarskich osób zatrzymanych przez Policję. Na podstawie § 1 ust. 3 cyt. rozporządzenia osobę zatrzymaną poddaje się badaniu lekarskiemu w przypadku, gdy osoba ta oświadcza, że cierpi na schorzenia wymagające stałego lub okresowego leczenia, którego przerwanie powodowałoby zagrożenie życia lub zdrowia, żąda przeprowadzenia badania lekarskiego lub posiada widoczne obrażenia ciała niewskazujące na stan nagłego zagrożenia zdrowotnego. Ponadto osobę zatrzymaną poddaje się badaniu lekarskiemu w przypadku, gdy z posiadanych przez Policję informacji lub okoliczności zatrzymania wynika, że osobą zatrzymaną jest: kobieta w ciąży, kobieta karmiąca piersią, osoba chora zakaźnie, osoba z zaburzeniami psychicznymi, nieletni po spożyciu alkoholu lub innego, podobnie działającego środka. Przepisy prawa krajowego nie określają obowiązkowego badania lekarskiego każdej osoby zatrzymanej. Co więcej, w przypadku przeprowadzenia badań, które nie służą celom dowodowym, zatrzymany nie ma obowiązku poddania się nim. Zatrzymany sam decyduje, czy poddać się badaniom, czy nie. Zgodnie z § 8 wskazanego rozporządzenia brak zgody osoby zatrzymanej na udzielenie jej pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy, na przeprowadzenie badania lekarskiego lub wykonanie medycznych czynności ratunkowych, nie stanowi przeszkody w umieszczeniu tej osoby w pomieszczeniu przeznaczonym dla osób zatrzymanych. Niemniej jednak wszyscy zatrzymani, pomimo wstępnie przeprowadzonego przez zatrzymujących policjantów wywiadu, są przy przyjęciu

do PdOZ szczegółowo rozpytywani o stan zdrowia, ewentualnie obrażenia i przyczynę ich powstania. W przypadku powstania wątpliwości, co do stanu zdrowia osoby zatrzymanej lub w wyniku przedstawionego przez nią żądania, jednostka Policji, w której dyspozycji osoba się znajduje zostaje niezwłocznie zobligowana do zapewnienia mu badania lekarskiego, zakupu leków zgodnie ze wskazaniem lekarza i w razie konieczności nadzoru podczas dalszej opieki medycznej. W przypadku pogorszenia się stanu zdrowia, do osoby zatrzymanej przebywającej na terenie PdOZ, wzywane jest niezwłocznie pogotowie ratunkowe, które podejmuje decyzję co do dalszego postępowania i ewentualnej hospitalizacji.

W zakresie dokumentowania obrażeń osób zatrzymanych stwierdzić należy, że obrażenia te są dokumentowane w protokołach zatrzymania osoby. Ponadto, w przypadkach ujawnienia takich obrażeń, policjanci doprowadzający, przed osadzeniem osoby zatrzymanej są zobowiązani do sporządzenia notatki opisującej okoliczności powstania obrażeń, którą włącza się do dokumentacji pozostającej w dyspozycji Pomieszczeń dla Osób Zatrzymanych.

Wskazać należy także, że zgodnie § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 września 2012 r. w sprawie *badan lekarskich osób zatrzymanych przez Policję*, decyzję o obecności policjanta w trakcie badania lekarskiego osoby zatrzymanej podejmuje lekarz wykonujący to badanie. Policjanci doprowadzający bezwzględnie stosują się do decyzji podejmowanych przez lekarza.

Osoby zatrzymane, zgodnie z art. 244 § 2 k.p.k., są niezwłocznie informowane o przyczynach zatrzymania i przysługujących im prawach. Następnie podczas sporządzania dokumentacji procesowej zatrzymani otrzymują pisemne pouczenia o uprawnieniach zatrzymanego w postępowaniu karnym zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 czerwca 2015 r. w sprawie *określenia wzoru pouczenia o uprawnieniach zatrzymanego w postępowaniu karnym*, z którym w każdej chwili mogą się ponownie zapoznać. Ponadto zgodnie z art. 244 § 3 k.p.k. informacje o przekazanych prawach są zaznaczone w protokole zatrzymania osoby, którego odpis doręczany jest zatrzymanemu. Zatrzymani, przed podpisaniem protokołu zatrzymania osoby, mogą się z nim zapoznać oraz zgłosić poprawki. Przed osadzeniem w PDOZ, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie *pomieszczeń przeznaczonych dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, pokoi przejściowych, tymczasowych pomieszczeń przejściowych i policyjnych izb dziecka, regulaminu pobytu w tych pomieszczeniach, pokojach i izbach oraz sposobu postępowania z zapisami obrazu z tych pomieszczeń, pokoi i izb*, osoba osadzona jest zapoznawana z Regulaminem PDOZ we właściwym dla niej języku. Stosowne potwierdzenie jest odnotowane na karcie zapoznania z *Regulaminem pobytu osób umieszczonych w pomieszczeniach dla osób zatrzymanych i doprowadzonych w celu wytrzeźwienia*, co osadzony potwierdza własnoręcznym podpisem.

Dokumentacja dotycząca osoby zatrzymanej prowadzona jest w sposób rzetelny zgodnie z obowiązującymi przepisami i każdorazowo poddawana jest sprawdzeniu pod kątem poprawności przez właściwą osobę nadzorującą lub uprawnionego przełożonego. Funkcjonariusze sporządzający dokumentację informowani są podczas prowadzonych szkoleń oraz kontroli służby pełnionej w PDOZ, o konieczności starannego i czytelnego sporządzania dokumentacji związanej z pobytem osób zatrzymanych.

Funkcjonariusze realizujący czynności służbowe w pomieszczeniu dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, objęci są planem doskonalenia zawodowego i uczestniczą w szkoleniach z zakresu metod i form wykonywania zadań w PDOZ, zgodnie z charakterem realizowanych obowiązków służbowych.

Stosowanie środków przymusu bezpośredniego, w tym kajdanek, regulują przepisy ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o *środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej*. Funkcjonariusze Policji używają środków przymusu bezpośredniego w postaci kajdanek zgodnie z art. 6 ust. 1 wskazanej ustawy, tj. w sposób niezbędny do osiągnięcia celów tego użycia, proporcjonalnie do stopnia

zagrożenia, wybierając środek o możliwie jak najmniejszej dolegliwości, na podstawie uprawnień do zastosowania środków przymusu bezpośredniego określonych w art. 11 cytowanej ustawy. Stopień natężenia użycia wskazanych środków przymusu bezpośredniego zależy od zachowania osób, wobec których jest on użyty, a policjanci zaprzestają używania środków przymusu bezpośredniego po osiągnięciu celu ich użycia.

Podczas badań lekarskich policjanci zdejmują kajdanki osobom między innymi w celu swobodnego przeprowadzenia badania przez lekarza. Jednak w przypadku zaistnienia sytuacji, gdy zagrożone może być życie i zdrowie osoby zatrzymanej, personelu medycznego lub policjanta, nieuniknione jest stosowanie wskazanego środka.

Odnosząc się do zalecenia dotyczącego zaprzestania praktyki rutynowej kontroli osobistej zatrzymanych, stwierdzić należy, że czynność ta nie jest czynnością wykonywaną rutynowo. Obowiązek sprawdzenia osób zatrzymanych przed osadzeniem/wydaniem z PdOZ wynika z §16 pkt 3, §17 pkt 2, §18 pkt 2 oraz § 21 Zarządzenia nr 130 z dnia 7 sierpnia 2012 r. Komendanta Głównego Policji w sprawie *metod i form wykonywania zadań w pomieszczeniu dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia*. Sprawdzenie to może być realizowane w ramach sprawdzenia prewencyjnego, o którym mowa w art. 15g ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji lub kontroli osobistej, której sposób przeprowadzenia określa art. 15d tej ustawy. Celem sprawdzenia prewencyjnego jest znalezienie i odebranie przedmiotów, których użycie ze względu na ich właściwości mogłoby spowodować zagrożenie życia lub zdrowia lub bezpieczeństwa przeprowadzonych czynności (doprowadzenia, zatrzymywania osadzania, przemieszczania). Chodzi przy tym o zapobieżenie zagrożeniom dla bezpieczeństwa osób poddawanych sprawdzeniu, jak również funkcjonariuszy Policji wykonujących czynności w stosunku do tych osób, a także zapobieżenie ze strony osób zatrzymanych, zagrożeniom bezpieczeństwa, życia i zdrowia innych osób. Dokonanie kontroli osobistej możliwe jest natomiast tylko w granicach realizacji zadań ustawowo nałożonych na Policję, gdy wystąpi przynajmniej jedna przesłanka przeprowadzenia kontroli, do których należą: istnienie uzasadnionego podejrzenia popełnienia czynu zabronionego pod groźbą kary (podobnie jak przy przeszukaniu, także w odniesieniu do kontroli osobistej ustawodawca nie ograniczył możliwości dokonania tej czynności tylko do osoby podejrzanej o popełnienie czynu zabronionego; w związku z brakiem wyraźnej regulacji należy więc przyjąć, że kontrola może być dokonana także w stosunku do osób, które nie są podejrzane o popełnienie czynu zabronionego, ale mogą posiadać przy sobie przedmioty mające związek z takim czynem. Czynem zabronionym jest zachowanie o znamionach określonych w ustawie karnej jako przestępstwo albo wykroczenie) lub istnieje uzasadnione podejrzenie posiadania przez osobę lub uzasadnione przypuszczenie użycia do popełnienia czynu zabronionego pod groźbą kary:

- broni lub innych niebezpiecznych przedmiotów mogących służyć do popełnienia czynu zabronionego pod groźbą kary (inny niebezpieczny przedmiot to przedmiot, którego użycie może spowodować śmierć człowieka lub jego uszczerbek na zdrowiu. Jest on pod tym względem podobny do broni palnej, a w zależności od okoliczności może to być np. nóż, maczeta, kij baseballowy, kula na tańcuchu, kastet, tom żelazny) lub
- przedmiotów, których posiadanie jest zabronione (np. broń, materiały wybuchowe, środki odurzające, substancje psychotropowe i ich prekursory), lub
- przedmiotów mogących stanowić dowód w postępowaniu prowadzonym w związku z realizacją zadań Policji (ustawa nie wprowadza przy tym ograniczenia tylko do postępowania karnego, czy postępowania w sprawach o wykroczenia, ale obejmuje wszystkie, które prowadzone są w związku z realizacją ustawowych zadań Policji, np. postępowanie w sprawie wydania pozwolenia na broń),
- przedmiotów podlegających przypadkowi (przede wszystkim przedmioty pochodzące z przestępstwa). (por. komentarz do art. 15 UoP red. Chałubińska-Jentkiewicz 2020, wyd. 1/Karaźniewicz). Kontrola osobista osoby zatrzymanej następuje na zasadach i w warunkach określonych w przepisach art. 15d ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji. Policjanci

dokonyują kontroli osobistej w sposób najmniej naruszający dobra osobiste osoby kontrolowanej oraz w zakresie niezbędnym w danych okolicznościach do zrealizowania celu dokonywanej kontroli. Podczas sprawdzania osoba kontrolowana jest częściowo ubrana. Policjant najpierw sprawdza część odzieży, a przed sprawdzeniem kolejnej części umożliwia osobie kontrolowanej włożenie odzieży już sprawdzonej. W tym wypadku wskazać należy, że taktyka prowadzenia czynności wymaga upewnienia się, czy takie przedmioty nie zostały ukryte w otworach naturalnych ciała. W odróżnieniu do prewencyjnego sprawdzenia osoby, z kontroli osobistej, na żądanie osoby kontrolowanej, sporządza się protokół. Ponadto, osobie kontrolowanej, o czym jest ona pouczana, przysługuje zażalenie do właściwego sądu rejonowego, w celu zbadania zasadności, legalności oraz prawidłowości jej dokonania. W praktyce, niejednokrotnie dla osoby zatrzymanej, sprawdzenie prewencyjne jest czynnością tożsamą z kontrolą osobistą i tak potocznie czynność ta jest określana, co może sugerować jej rutynowe przeprowadzanie.

Zgodnie z § 9 ust. 6 *Regulaminu pobytu osób w pomieszczeniach dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia* stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie pomieszczeń przeznaczonych dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, pokoi przejściowych, tymczasowych pomieszczeń przejściowych i policyjnych izb dziecka, regulaminu pobytu w tych pomieszczeniach, pokojach i izbach oraz sposobu postępowania z zapisami obrazu z tych pomieszczeń, pokoi i izb, podczas ciszy nocnej, a także gdy jest to uzasadnione w innej porze dnia, osobie zatrzymanej udostępnia się do indywidualnego użytkowania materac, podgłówek, koc (w porze jesienno-zimowej dwa koce) oraz pościel – dwa prześcieradła i powłoczkę.

Zgodnie z § 10 ust 1 *Regulaminu pobytu osób w pomieszczeniach dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia* stanowiącego załącznik nr 1 do Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie pomieszczeń przeznaczonych dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, pokoi przejściowych, tymczasowych pomieszczeń przejściowych i policyjnych izb dziecka, regulaminu pobytu w tych pomieszczeniach, pokojach i izbach oraz sposobu postępowania z zapisami obrazu z tych pomieszczeń, pokoi i izb, osobie zatrzymanej osadzonej w PdOZ zapewnia się posiłek, w tym co najmniej jeden gorący, wydawany trzy razy dziennie oraz napoje w celu zaspokojenia pragnienia. Osadzony w sytuacji, gdy wymaga tego stan zdrowia, otrzymuje posiłki z uwzględnieniem diety według wskazań lekarza. Posiłki wydawane są po upływie 5 godzin od chwili umieszczenia osoby zatrzymanej w pomieszczeniu. Ponadto jeżeli osoba osadzona w PdOZ zgłosi, że stosuje określoną dietę (np. wegańską), taki posiłek w miarę możliwości jest jej zapewniany.

Podkreślić należy, że funkcjonariusze Komendy Stołecznej Policji podejmując czynności służbowe wobec osób zatrzymanych mają obowiązek stosowania zasad etyki zawodowej policjanta, zgodnie z § 4 załącznika do zarządzenia nr 805 Komendanta Głównego Policji z dnia 31 grudnia 2003 r.

Jednocześnie informuję, że w garnizonie stołecznym wprowadzono opracowaną przy udziale Mazowieckiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego „*Procedurę bezpieczeństwa i higieny służby w trakcie działań w warunkach zagrożenia koronawirusem*” z dnia 20 sierpnia 2020 r., zatwierdzoną przez Zastępcę Komendanta Stołecznego Policji. Policjanci wyposażeni są w środki ochrony indywidualnej (ochrona dróg oddechowych – maseczki FFP2/FFP3, ochronę rąk - jednorazowe rękawiczki nitrylowe, płyny do dezynfekcji rąk). Ponadto w PdOZ funkcjonariusze dysponują płynami dezynfekującymi do rąk i powierzchni oraz dodatkowymi maseczkami, które na życzenie wydawane są osobom zatrzymanym.

Podczas wizytacji w poszczególnych Pomieszczeniach dla Osób Zatrzymanych obecny był Pełnomocnik Komendanta Stołecznego Policji ds. Ochrony Praw Człowieka lub Zastępca Naczelnika Wydziału Konwojowego KSP. Poza jednym przypadkiem, członkowie KMPT nie składali

wniosków, zastrzeżeń co do ewentualnych nieprawidłowości, nie oczekiwali ponadto dodatkowych wyjaśnień ze strony obsługi PdOZ, przełożonych ani wymienionych wyżej funkcjonariuszy uczestniczących w wizytacji PdOZ. Podczas bezpośrednich rozmów z zatrzymanymi na żądanie członków KMPT spotkania z osadzonymi odbywały się bez obecności Pełnomocnika Komendanta Stołecznej Policji ds. Ochrony Praw Człowieka lub Zastępcy Wydziału Konwojowego KSP, a także jakiegokolwiek innego policjanta lub przełożonego. Należy także podkreślić, że członkowie KMPT nie wyrażali chęci do przedstawienia przez funkcjonariuszy informacji dotyczących przebiegu czynności policyjnych. Stąd też należy przyjąć, że ich opis jest jednostronny, a tym samym świadczy o subiektywnym nakreśleniu przez zatrzymanych, a w dalszej kolejności KMPT, sposobu realizacji czynności. Skoro zatem raport KMPT opiera się wyłącznie na relacjach osób zatrzymanych, nie uwzględnia stanowiska Policji, obowiązujących przepisów, a także faktu, że podczas prowadzenia działań sprawą priorytetową dla Policji jest zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz życia i zdrowia ludzkiego – można przyjąć, że dokument ten zawiera niepełny obraz zaistniałych zdarzeń.

W kontekście przytoczonych w treści Raportu zanonimizowanych przypadków nieprawidłowości sygnalizowanych w rozmowach z członkami KMPT należy podkreślić, że jeżeli w przekonaniu konkretnych osób doszło do naruszenia przez Policję ich praw, mogą one skorzystać z instytucji złożenia skargi w trybie administracyjnym lub zawiadomienia o przestępstwie, które niezależnie od Policji zbada Prokuratura. Legalność, zasadność i prawidłowość zatrzymania po złożeniu zażalenia podlega z kolei ocenie niezawisłego sądu, zgodnie z art. 246 k.p.k. Ponadto wskazać należy określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 lutego 2020 r. w sprawie postępowania przy wykonywaniu niektórych uprawnień policjantów, uprawnienie osoby, wobec której funkcjonariusz Policji podjął czynności służbowe – do złożenia do właściwego miejscowo prokuratora zażalenia na sposób przeprowadzenia tych czynności.

W świetle przedstawionej argumentacji, w mojej ocenie, przed publikacją raportu KMPT stosowne byłoby podjęcie działań mających na celu ustalenie przez członków KMPT stanowiska obu stron. Podkreślam także, że na wystąpienia Pana Rzecznika Komenda Stołeczna Policji niejednokrotnie udzielała odpowiedzi w tej sprawie, a z treści raportu KMPT wynika natomiast, że nie były one w ogóle brane pod uwagę. Zatem słuszne, konieczne i pozwalające na rzetelną ocenę działań Policji w przyszłości byłoby podjęcie takich działań ze strony członków KMPT, które doprowadziłyby do przedstawienia prawdziwego obrazu działań.

Z poważaniem

KOMENDANT STOLECZNY POLICJI

nadinsp. Paweł DOBRODZIEJ

Wyk. 2 egz.
Egz. nr 1 – adresat
Egz. nr 2 – a/a

KOMENDA STOLECZNA POLICJI
Wydział Kontroli

02 L.dz.....

DKII - 3301 / 3753 / 20

KOMENDA STOLECZNA POLICJI
ul. Nowolipie 2
00-150 Warszawa
(33)

OPŁATA DOPŁATĄ
TAXE PERÇUE - POLOGNE
Umowa z Poczta Polska S.A. ID nr 3933837

BIURO RZECZNIKA
PRAW OBYWATELSKICH
WPL. 2020-09-22
ZAŁ. .... NR .....

(00)6559007734858248255

09/2019

R

Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich
M. Solidarności 77
00-090 Warszawa